Hutbe

1

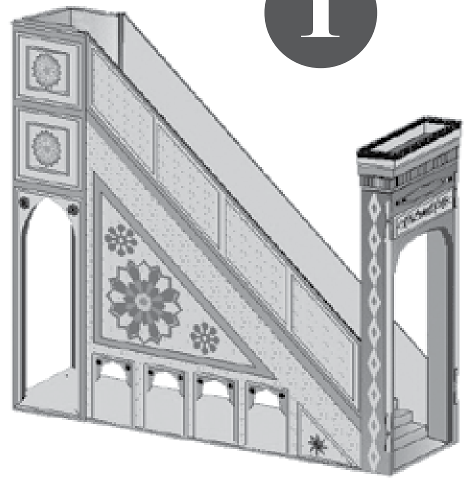

ALLAH KATINDA ÜSTÜNLÜK TAKVAYA GÖREDİR

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ
وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا۟ ۚ إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

Aziz Dindaşlarım!

Müslüman, hayatın da mal-mülkün de, başarı veya başarısızlığın da herşeyin yegâne sahibi Allah Teâlâ'nın iradesine bağlı olduğuna inanan kimsedir.

Bu hakikat, insan düşüncesini tetikleyen bir etkendir, Allah Teâlâ'ya karşı minnettarlık ve sevgi besleme sebebidir. Ayrıca insanın kalbine korku yerleştirmektedir ki, bu, insanı bütün söz ve davranışlarında Allah Teâlâ'nın koymuş olduğu hükümlere riayet etmeye yöneltmektedir. Aynı zamanda bu husus, insanı Allah'ın rızasını kazanmak için itaate, ibadete, salih amellere ve O'nun emirleri doğrultusunda yaşamaya teşvik etmektedir. Takva gibi son derece güzel bir özelliğe sahip olan kişi, her an kendisini yaratan Rabbinin kontrolü altında olduğunu bilir, bu da onu hayatta her zaman hayırlı işler yapmaya sevk eder, kötülük işlemekten korur. Böyle bir insan, kötü ahlâk ve fikirlerden uzak durur, hiçbir zaman başkalarının hakkını çiğnemez; tek gayesi hayırlı işler yapıp sevap ve mükafat kazanmaktır. O yüzden Yüce Allah şöyle buyurur:

„Kim de Rabbinin makamından korkup nefsini heveslerden alıkoydu ise, şüphesiz ki, onun varacağı yer cennettir." (en-Nâziât, 79/40-41)

Her insanın kalbinde farklı dercede Allah korkusu vardır; bu, onun Allah Teâlâ hakkındaki bilgileri ve O'na imanı ölçüsündedir. Bu hususu Cenâb-ı Allah şöyle ifade eder:

"Allah'tan kulları arasında da ancak ilim sahibi olanlar korkar. Şüphe yok ki, Allah gâliptir, yarlığayıcıdır." (Fâtır, 35/28)

Sevgili Peygamber Efendimiz de buna destek mahiyetinde şunu söyler:

"Allah'a yemin olsun, sizin içinizden en muttakî olanınız ve neden korkacağını en iyi bileniniz olmayı arzu ve ümit etmekteyim."

Değerli Müslümanlar!

İslâm alimlerinden İmam Asmâî şöyle bir olay anlatır: Bir gece Kâbe'ye gittiğimde dua eden gözü yaşlı bir genç gördüm. Ona yaklaştığımda Peygamber Efendimizin torunlarından Zeynelâbidin olarak bilinen Ali bin Hüseyin olduğunu anladım, onu kucakladım ve yapmakta olduğu içli duası sebebiyle gözlerim yaşardı. O zaman: "Nedir bu korku ve ağlaman, sen Peygamber Efendimizin sevgili torunu, canı ciğerisin?" dedim. Zeynelâbidn Hazretleri ise Mü'minûn suresinin şu ayetini okudu: ***"Böylece Sûr'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında akrabalık yoktur ve soruşturmazlar da."*** (el-Mü'minûn, 23/101) Bunun devamında da "Ey Asmâî! Allah Teâlâ cenneti itaat edenler için yaratmıştır!" dedi.

Anlaşıldığı üzere, takva sahipleri ve itaat edenler, zenci köle bile olsalar, cennete girecekler, tıpkı Bilal-i Habeşî gibi. İsyan edenler, Allah'tan korkmayanlar, Kureyş kabilesinden bile olsalar, cehenneme girecekler, tıpkı Peygamber Efendimizin "ateş babası" lakabını hak etmiş amcası Ebû Leheb gibi.

Muhterem Kardeşlerim!

Eğer bir kalpte Allah korkusu yoksa, o insanı her türlü kötülüğü işlemekten alıkoyacak bir şey yoktur. Takva, Allah sevgisi ve korkusu, bütün iyiliklerin işlenmesinin temelinde yatar, iyiliğe teşvik eder. Takva, dünya hayatında mutluluğu kazanma, ahirette de kurtuluşa erme sebebidir. O yüzden Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır." (el-Hucûrât, 49/13)

„Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır." (en-Nûr, 24/52)

Cenâb-ı Hak bizlere dünyada takva sahibi olmayı ihsan edip ahirette kazananlardan eylesin!

Хутбе

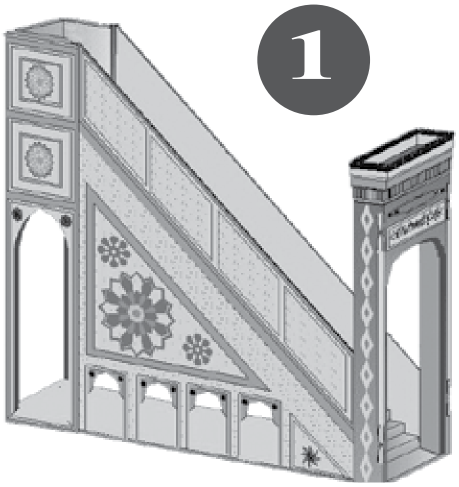

НАЙ-ДОСТОЙНИЯТ ПРИ АЛЛАХ Е НАЙ-БОГОБОЯЗЛИВИЯТ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ١٣

Уважаеми братя!

Мюсюлманинът вярва, че живота и имуществото му, успеха или неуспеха са в зависимост от волята на Всевишния Аллах, Единственият Владетел над всичко.

Тази истина е предизвикателство за човешката мисъл, причина е за изразяване на признателност и обич към Аллах Теаля и в същото време поражда боязън в сърцето, която кара човека да се съобразява с Неговите предписания във всичките си думи и дела. Подтиква го към послушание, ибадет, добри дела и живот в синхрон с повелите на Аллах Теаля, за да спечели задоволството Му. Притежателят на това прекрасно качество знае, че във всеки един миг е под контрола на своя Създател, което го стимулира към всичко позитивно в живота и го предпазва от извършване на зло. Такъв човек е далеч от лошите нрави и помисли, и никога не погазва правата на другите, негова цел е добротворството и спечелването на награда. Ето защо Всевишният Аллах казва:

„За който се е страхувал да не застане пред своя Господар [с грях] и е въздържал душата от страстта, обиталището е дженнета.” (ен-Назиат, 79: 40-41)

Боязънта от Аллах в сърцето на всеки човек е на различно ниво и е в зависимост от степента на познанията му за Аллах Теаля и вярата му в Него. Всевишният Аллах казва:

„Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби.” (Фатир, 35: 28)

Любимият ни Пейгамбер (салляллаху алейхи ве селлем) казва:

“Кълна се в Аллах, че се надявам да бъда най-богобоязливият измежду вас и най-знаещият от какво да се страхувам.”

Ислямският учен Имам Асмаи разказва, че когато една нощ посетил Кябе, видял молещ се младеж с насълзени очи, доближил се до него и разбрал, че това е правнукът на Пейгамбера (с.а.с.) Али ибн Хюсеин, известен като Зейн-ул-абидин. Прегърнал го, а разчувстваната му дуа разплакала и него. Тогава Имам Асмаи го попитал: „Защо е този страх и плач, след като си любимец на Пейгамбера ни (с.а.с.)?, а той отговорил, четейки следния айет от сура “Муминун”: ***„И когато се протръби със Сура (Рога), тогава не ще има родство между тях и не ще питат един за друг.”*** И казал още: „О, Асмаи! Аллах Теаля е създал дженнета за покоряващите Му се.”

Следователно боящите и покоряващите се ще са в дженнета, дори те да са абисински роби, както е случая с Билял Хабеши. А джехеннема е за непокорните, дори и да са от племето Курайш, както е случая с Ебу Лехеб - чичото на Пейгамбера (с.а.с.), спечелил прякора си “бащата на огъня”

Уважаеми братя!

Когато в едно сърце няма страх от Аллах, то няма пречка, която да го спре да извърши всяко зло. А страхопочитанието към Аллах е в основата на всяка добрина и е подтик към всяко добро. Причина е за постигане на щастие в земния живот и спасение в отвъдния. Аллах Теаля казва:

„... Най-достоен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият...” (ел-Худжурат, 49: 13)

„Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са печелившите.” (ен-Нур, 24: 52)

Молим Аллах Теаля да отреди да бъдем боящи се от Него в земния живот, за да сме сред спечелилите в отвъдния!

Hutbe

2

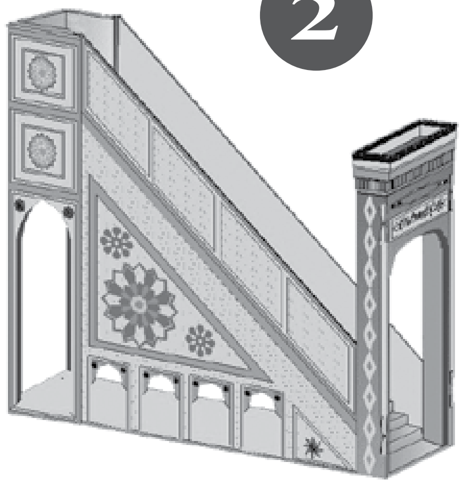

SADIK İMAN, SAMİMİ NİYET, SALİH AMEL

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyuruyor: ***"Erkek veya kadın, kim mü'min olarak salih amel işlerse, elbette ona çok güzel bir hayat yaşatacağız ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz."*** (en-Nahl, 16/97)

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyuruyor: *"Dikkat edin! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki, o salih yani iyi ve düzgün olursa bütün vücut salih yani iyi ve düzgün olur. O bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin! O, kalptir."* (Buhârî)

Aziz Cemaat!

Yüce dinimiz İslam, her şeyden önce sağlam bir imana dayanır. İman, daha varlık sahnesine çıkmadan önce Rabbimize verilen sözle başlayıp ahiret hayatına kadar uzanan, kalble ait bir kabul ve yöneliştir. İman, "dil ile ikrar, kalp ile tasdik" diye tarif edilse de onun en büyük göstergesi 'amel'dir. Çünkü insan, ahirette amel defterine kaydedilen iş ve davranışlara göre hesaba çekilecektir.

Rabbimiz, insanın kendi katındaki değerini imana bağlı kılmıştır. İnsanoğlunun dünya hayatındaki tutum ve davranışlarının kabulü için de 'salih'lik vasfını şart koşmuştur. İslam için sadık iman ve sahih bilgi ne kadar önemli ise salih amel de o derece önemlidir. Bozgunculuk, kötülük, fitne, kavga, çekişme ve didişme anlamlarına gelen 'fesad' kelimesinin zıddı, 'sulh' ve 'salah' kökünden gelen 'salih', en yalın anlamıyla 'uygun' demektir.

Bu uygunluğun başında inançta uygunluk gelir. İnançta uygunluk, kulun kendisini yaratan Rabbinin varlığını ve birliğini şeksiz şüphesiz kabul ederek O'na ortak koşmadan inanmasıdır. İnancının gereği olan yaşam tarzını benimsemesi, Allah'ın koyduğu sınırlara, emir ve yasaklarına riayet etmesidir. Dahası bunları kuru bir mecburiyet duygusu ile değil samimi bir mesuliyet duygusu yerine getirmesidir.

Aziz Cemaat!

Sadık imanın gereği sâlih ameldir. Sâlih amel, Allah'ın rızasına, insanın fıtratına ve insanlığın yararına uygun her hâl ve harekettir. Kerim Kitabımızda salih amel, yüzü aşkın ayette iman ile birlikte zikredilmiştir. Kur'an'ın en temel kavramlarını günlük hayatta en ince ayrıntısına kadar kullanan Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'e göre sulh ve salahın başlangıç merkezi kalptir. Vücutta kalp denilen bir organımız vardır ki o salih olduğu zaman bütün vücut salih olur. Yine Efendimiz (s.a.s)'e göre ailenin huzur ve saadeti saliha bir eşe, toplumun mutluluk ve refahı salih iş yapanlara bağlıdır. Yine ona göre insanların öldükten sonra amel defterleri geride bıraktıkları salih evlatları sayesinde kapanmaz. Peygamberimiz (s.a.s.), günahsız geçen güne salih gün, zekâtı verilen mala salih mal, insanlara yararlı olmaya salih ahlak, örnek her davranışa saliha sünnet, insanların güvende olduğu yere saliha belde, hakikat ile örtüşen rüyalara saliha rüya adını vermiştir.

Rabbimizin öngördüğü güzel dünyayı kurmak için bireysel olarak salih bir kalbe, samimi bir niyete/düşünceye ve salih amellere sahip olmak yetmez. Fitne ve fesadın bırakın fertleri ve toplumları, ekolojik dengeyi sarsacak kadar yaygınlaştığı bir zamanda tek başına bir salihlik yeterli olabilir mi? Salih kişilerden beklenen, bir adım daha atarak muslih olabilmektir. Başka bir ifadeyle insanlığı ve evreni saran ifsat ve bozgunculuğa karşı ıslah edici olmak, bu yolda gayret ve çaba sarf etmektir.

Aziz Cemaat!

Biz müminlere düşen, Rabbimizin huzuruna sâlih birer kul olarak çıkabilme gayretinde olmaktır. Yaratılış hikmeti ve gayesini iyi kavrayarak hayatımıza bu doğrultuda yön vermeliyiz. Yaptığımız her işte yalnız Allah'ın rızasını gözetmeliyiz. Sayılı nefeslerimizi, günlerimizi, ömrümüzü nasıl gecirdiğimiz konusunda kendimizi her an sorgulamalıyız. Hayır-şer, sevap-günah açısından nefsimizi bir değerlendirmeye tabi tutmalıyız. Çok değerli olan ömür sermayemizi hayırla, güzellikle, sevapla ebedi bir kazanca dönüştürmenin yollarını aramalıyız. Ömrümüzün günahlarla, isyanlarla gecmesine müsaade etmemeliyiz. Kendimizin, değerlerimizin, inancımızın farkında olmalı, onları anlamsız kılacak hiçbir tutum ve etkinliğe zemin hazırlamamalıyız. Sermayemiz ahlakımız; umudumuz yüzlerimizi ağartacak sâlih amellerimiz olmalıdır.

Hutbemizi, insanlığa rehber olarak gönderilen nebilerin Yüce Kitabımızda bize öğretilen şu dualarıyla bitirelim:

"Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et. Neslimi de salih kimseler yap. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım." (el-Ahkaf, 46/15)

"Rabbim! Beni Müslüman olarak öldür ve salih kulların arasına kat!" (Yusuf, 12/101)

"Rabbim! Bana hikmet ver ve beni salihler zümresine ilhak eyle!" (eş-Şuarâ, 26/83)

Хутбе 2

ВЕРНИ ВЪВ ВЯРАТА, ИСКРЕНИ В НАМЕРЕНИЯТА ДОСТОЙНИ В ДЕЛАТА

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ
أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧

Скъпи братя мюсюлмани!

В свещения айет, който току що ви прочетох, нашият Създател повелява следното: ***„На всеки вярващ, мъж или жена, който извършива праведно дело, ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем отплата по-хубава това, което са вършили.“*** (ен-Нахл, 16: 97)

А в свещен хадис нашият Пейгамбер ни повелява следното: *„Внимавайте! В тялото ни има къс месо, което ако е здраво и добро, то и цялото тяло се чувства здраво и добро. Ако то се разболее, цялото тяло също се разболява. Внимавайте! Това е сърцето!“* (Бухари)

Уважаеми джемаат!

Великолепната ни религия се опира преди всичко на здравата вяра. Вярата възниква преди още да се появим на тоя свят, когато даваме обещание пред нашия Създател, и продължава да съществува в отвъдния свят като приемане и насочване на сърцето. Макар че вярата се заявява с езика и се потвърждава със сърцето, то най-ярката й проява са делата. Защото в отвъдния свят човекът ще бъде преценен според делата и постъпките, записани в книгата му.

Нашият Създател оценява човека според вярата му в Него. А що се отнася до поведението и постъпките на хората през живота им на този свят, те се преценява според това дали са праведни или не. Колкото са важни за исляма искрената вяра и истинските знания, точно толкова са важни и праведните дела. На думата поквара, която включва в себе си развала, злини, раздор, свада, караница отговаря думата с противоположно значение, която означава мир и покой.

Най-важното при това съответствие е съответствието във вярата. Това не е нещо друго освен рабът без съмнение да приеме, че неговия Създател съществува и Той е единствен и да вярва в Него, без да Му посочва съдружници. След това да приеме начина на живот, който налага вярата и да спазва повелите, забраните и границите, които Аллах е поставил. Освен това трябва да ги изпълнява не с някакво сухо чувство на задължение, а с искрено чувство на отговорност.

Мухтерем джемаат!

На искрената вяра съответстват праведните дела. Това са дела и постъпки, които съответстват на природата на човека и на ползата на човечеството. В Свещената ни Книга праведните дела се споменават в повече от сто айета заедно с вярата. А според любимия ни Пейгамбер, който прилага в ежедневието си основните понятия на Корана, сърцето заема централно място в мира и праведността.

В телата ни има един орган, който ако е здрав, то и целият ни организъм се чувства здрав и бодър. Отново според нашия Пейгамбер благополучието и щастието на дадено семейство зависи от една достойна съпруга, а щастието и благополучието на дадено общество зависи от достойните дела на хората. И отново според него книгите с делата на хората не се затварят след смъртта им именно благодарение на праведните им наследници, които ще продължат неговите дела. Нашият Пейгамбер (с.а.с.) нарича праведен ден всеки ден, изживян без грях; достойна всяка стока, на която е изплатен зекята; всяко полезно за хората поведение, всяка постъпка и пример са праведно поведение; местата, където хората се чувстват сигурни са достойни места; сънищата, които отговарят на реалностите са праведни сънища.

А за да сътвори онзи прекрасен свят, който нашият Създател предвижда, не са достатъчни да бъдем индивиди с достойни сърца и да храним с чистосърдечни намерения и мисли. Нима в един свят, в който се ширят интригите, раздорите и покварата, да оставим индивидите и обществата, но разрушават дори екологичното равновесие е достатъчно да бъдем само праведни? Онова, което се очаква от праведните хора е да направят още една крачка напред и да застанат срещу раздорите, разрухата и развалата и да ги поправят, полагайки усилия в тази насока.

Азиз джемаат!

Наш дълг като вярващи е да полагаме усилия, за да можем да се явим пред нашия Създател като достойни раби. Разбрали ясно целта и мъдростта на нашето сътворение, да дадем правилна и вярна насока на живота си. Да упражним контрол върху делата си от гледна точка на доброто и злото, от севаба и грехотата. Да търсим различните пътища, чрез които да превърнем живота ни, този ценен капитал чрез добрини, красоти в наша полезна печалба. Не трябва да си позволяваме да пропиляваме живота си в грях, смут и неподчиние. Трябва да осъзнаем себе си, ценностите и вярата си и да не даваме никакви възможности на поведение и постъпки, които ще ги обезсмислят. Наш капитал да бъде поведението ни; а нашата надежда да са достойните дела, които ще огреят лицата ни.

Нека да привърша днешното си хутбе със следните молитви, взети от Великата ни Книга, низпослана на нашия Пейгамбер: ***„Аллах мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който Си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покайвам пред Теб и само пред Теб се отдавам!“*** (ел-Ахкаф, 46: 15)

„Я Рабби, прибери ме отдаден на Теб и ме приобщи към праведниците!“ (Юсуф, 12: 101)

„Аллах мой, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведниците!“ (еш-Шура, 26: 83)

Hutbe

3

HARAM OLAN İÇECEKLER

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ
وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ
ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٩٠
إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ
ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ
وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ
أَنتُم مُّنتَهُونَ ٩١

Değerli Din Kardeşlerim!

Bir çok yerlerde yaygını hale gelen içki çağımızı ve en önemlisi de gençlerimizin hayatını karartmaktadır. Neticede içkiyi tüketenler, hem kendilerine hem de etrafındakilere zarar vermektedirler. İçkinin dinimizde ayet ve hadis ile haram olduğu kesindir, ancak bugün içki normal bir içecek gibi kabul edilmeye başlanmış, öyle ki bir kadeh veya bir yudum tadılmasında herhangi bir sakınca görülmemektedir!

Ey İmanlı Kardeşlerim!

Bugün yasak olan içki söz konusu olduğunda sadece şarap veya rakıdan söz edilmiyor, haram olan içki insanı sarhoş eden içecek türlerinin hepsini kapsamaktadır!

Bizlerin en önemli kaynağı olan, Allah Teâlâ'nın sözü olan ve hiç bir insan sözü karışmamış olan Kur'ân-ı Kerimd'e içki hakkında ne söylendiğine beraberce bakalım.

İçkinin yasak olduğunu Allah (c.c.) şöyle buyurmatkadır:

"Sana, şarap ve kumar hakkında soru sorarlar. De ki: Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür." (el-Bakara, 2/219)

"Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki, kurtuluşa eresiniz. Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?" (el-Mâide, 5/90-91)

Gördüğümüz gibi, içki Allah'ın bizlere yasak ettiği tek içecektir ki, bu yasaklamada da ancak ve ancak bizim için fayda vardır; kesinlikle Allah'a ne bir faydası ne de bir zarar vardır. Eğer biz bu emri kabul edip uygulayabilirsek, faydası ancak bizim içindir; yok sayıp gözardı edersek zararı da bizim içindir - hem dünyada, hem de ahirette!

Bugün bizlere biri gelse ve "şu heroin (uyuşturucu)'dan birazcik tat ne olur" dese, bizlerin vereceği cevap kesinlekle "hayır" olacaktır. Çünkü çok kötü bir illet olduğunu kabul etmişiz ve uzak durmaya gayret gostermekteyiz, kaldı ki doğrusu da budur. Sarhoş edici bu gibi tozlara sert ve net bir tepki veriyor, verebiliyorsak neden aynı etkiyi yapan alkola ayni tepkiyi veremiyoruz? Heroin sarhoş ediyor da içki etmiyor mu? Heroin kullanan insan kaza yapıyor, insan öldürüyor, ailesini dövüyor da, içki içen kuzu gibi evde mi oturuyor?

Aziz Din Kardeşlerim!

Bir kadehten bir şey olmaz dediğimizde, mantıken şöyle diyebiliriz: Aynı etkiyi yapan bu uyuşturucu, toz hakkında "bir tadımlıktan bir şey olmaz". Öyle değil mi?

İslâm dinimiz açısından bu ikisinin arasında bir kil kadar fark yoktur! İkisi de insanı sarhoş eder, ne yaptığını ne ettiğini ancak etkisi geçince anlar, ikisinin de faydası vardır, ancak zararlari faydasından çok büyüktür. Yaşadığımız şu dönemde İslâm'dan uzak, dini tanımayan bilmeyen kişilerin bile içkinin zararlı olduğunu kabul ettiğini görüyoruz. Bununla beraber dinî bağlılığı olan, Allah'ı tanıyan, iman ettim diyen kişilerin içki haram değil veya bir kadehten bisey olmaz diyen insanları görmekteyiz! Nedendir bu?

Değerli Din Kardeşlerim!

Bizler bugün Allah'ın kesinlikle haram kıldığı yiyecek ve içecekler hakkında hâlâ tartişmakta, helâl olması için başka yollar aramaktayız? Bu gibi haram ve helâller Kur'ân'da ve sünnette açık ve net olarak belirtilmiştir. Bazılarımız buna iman ederken, bazılarımız da inkar edip Allah'ın emirlerine karşı gelmektedir. Diğer bir kısım kardeşlerimiz de var ki, içkinin haram olduğunu kabul edip onun ticaretiyle geçim sağlamak derdindedirler. Bizler biliyoruz ki, İslâm dininde heroinin yapılması, taşınması, ticaretinin yapılması dinimizce haram kılınmış ve yapıldığında günah kazanmaktayız. Ayrıca kim bir iyiliğe sebep, vesile olursa, ahirette karşılığını görür, bir kötülüğe sebep olan da karşılığını görür. Onun için şu hususun tekrar altını çizmekte fayda var: İçkinin içilmesi haram olduğu gibi satılması, yapılması, taşınması da dinimizce haramdır!

Eğer bizler bu emirlere kulak vermez, 21. yüzyılda içki niye haram olsun, domuz eti neden haram olur, zina hiç haram olur mu dersek, hayvanî ve nefsanî düşüncelerden kurtulamıyoruz demektir.

Şu yaşadığımız dönemde bazı inananların içkisiz yapamadıklarını, bağımlı olduklarını görüyoruz ki, böylelerini artık haram olup olmadığı ilgilendirmeksizin aralarında övgü ölçü olacak derecede bir boyuta ermiştir. Böyleleri hem kendilerine zarar verirler, hem de başkalarına. Kim bugün içkinin haram olduğunu kabul etmez, "olur mu öyle şey" derse, ailesiyle, çoluk çocuğuyla yolda seyir halindeyken karşıdan içki içip direksyona binen kişi ailesinin hayatını bitiridiğinde, hayatlarını söndürdüğünde, şoföre, yol veya trafik işaretlerine, lastik veya arabaya kızmasın. Çünkü suç alkolün haram olmadığına inanmayan herkesindir. Kim içkinin haram olduğunu kabul etmez, inanmazsa, içki içip karısını öldüren çocuklarını yok eden, kumarhanelerde çocuklarının rızkını yiyen, kavgalara karışan, hatta ölen olduğunda sorunu başka nedenlerde aramasın. Suç yine içkinin haram, yasak bir içecek olduğuna inanmayan kişinindir. Allah Teâlâ bizleri dosdoğru yoldan ayırmasın ve haram olan iyecek içeceklerden uzak eylesin!

Хутбе

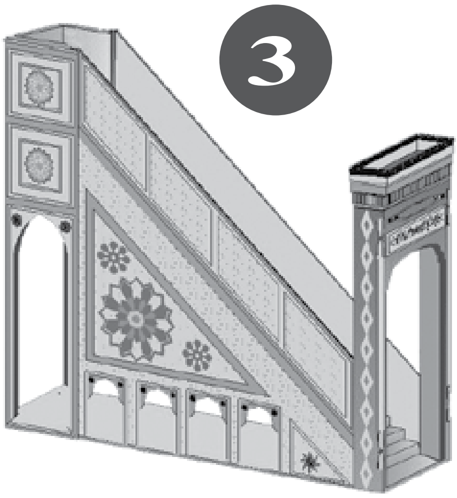

НЕПОЗВОЛЕНИТЕ ПИТИЕТА

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ
وَٱلْأَنصَابُ وَٱلْأَزْلَٰمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
ٱلشَّيْطَٰنِ فَٱجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾
إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ فِى ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِ ۖ فَهَلْ
أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩١﴾

Скъпи братя вярващи!

Употребата на алкохол, която се шири до най-далечните и недостъпни места на нашия живот, очерня живота на нашата младеж вреди не само на тях, но и на околните. Употребата на алкохол в нашата религия е обявена за харам както с айети, така и с хадиси. Само че днес алкохолните питиета се възприемат като нормални. Дори изпиването на чашка или глътка питие не се смята за нещо лошо.

О, мои братя вярващи!

Днес, когато говорим за алкохолните питиета, не трябва да разбираме единствено виното и ракията. Забранените питиета включват всички видове, които упойват човека.

Нека сега да видим какво е написано за алкохолните напитки в най-важния източник за нас, словата на Аллах Теаля, в които няма никаква човешка намеса. Забраната на алкохолните напитки Аллах представя по следния начин:

„Питат те за виното и за играта на късмет. Кажи: „В тях има голям грях и изгода за хората, но грехът им е по-голям от изгодата“… Така Аллах ви обяснява знамението за да размислите.“ (ел-Бакара, 2: 219)

„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната! Странете от тях, за да сполучите! Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист, и да ви възпре от споменаването на Аллах и от молитвата. Не ще ли престанете?“ (ел-Маиде, 5: 90-91)

Както виждате в забраната за консумиране на алкохолни напитки, която е отредена от Аллах, има само полза за нас. Ако ние можем да приемем тази повеля и да я приложим, ползата от нея ще бъде единствено за нас, но ако ние пренебрегнем тази повеля и смятаме, че няма подобно нещо, то вредата ще бъде за нас както на този, така и на отвъдния свят.

Ако днес някой се яви при нас и каже, че това е хероин и ни предложи да опитаме малко, за да видим какво представлява – нашият отговор решително ще бъде: „Не!“ Защото ни е известно, че това е нещо изключително вредно, поради което се стараем да останем далеч от него. Това е и правилното. Щом като сме способни да отреагираме по такъв начин на този грях, защо тогава не реагираме по същия начин на алкохола, който също опиянява? Значи хероина опиянява, а алкохола не опиянява ли?! Тези, който употребява хероин, катастрофира и убива хора, а нима този, който употребява алкохол седи мирно като агне в дома си ли? Когато кажем, че една чашка не вреди, то по логически път излиза, че казваме няма нищо от едно опитване на хероина.

От гледна точка на исляма няма никаква разлика между двете неща. И двете неща опияняват човека и той едва след като изтрезнее разбира какво е правил. И двете има полза, но вредата им е по-голяма от ползата. В нашата епоха, в която хората, дори останали далеч от исляма и не го познават, приемат, че алкохолът е вреден, а същевременно тези, които твърдят, че са вярващи заявяват, че от една чашка нищо не става!

Скъпи братя!

Днес ние все още продължаваме да спорим относно решително забранените от Аллах храни и питиета и търсим начин да ги обявим за добри и полезни. Забранените и полезни неща са ясно и точно посочени в Корана и сюннета. Докато някои приемат и вярват в това, то други се обявяват против повелите на Аллах. Има и една друга група сред нас, които приемат, че алкохолните питиета са вредни, но се занимават с търговията им, за да осигурят поминъка си. Ние знаем, че ислямът забранява производството и търговията с хероин и че това е грехота, според религията ни. Ето защо трябва да се знае, че производството и търговията с алкохолни напитки също е забранено и се смята за грехота. Ако ние не обръщаме внимание на тези забрани и ако продължаваме да спорим защо са обявени за харам?

В наши дни виждаме, че някои хора не могат без да употребяват алкохол. Те просто са станали зависими от него. Те не само, че не се интересуват дали алкохолът е вреден и забранен, но и се хвалят помежду си кой повече консумира. И такива често в пияно състояние се качват в колите си и причиняват нежелателни транспортни произшествия, погубват своя и на семейството си живота. Затова нека онези, които не вярват, че алкохола е харам, погубват семействата си, лишават ги от препитанието им, участват в побоища, да не търсят причините у други хора.

Нека се примолим Аллах да ни опази от тези грехове и да направи да останем далеч от тези злини!

Hutbe

4

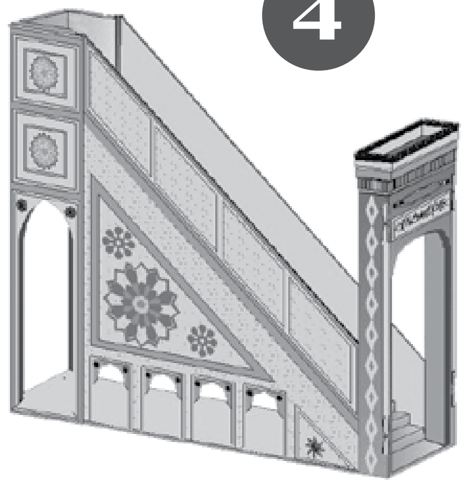

YARINKI GÜNEŞ: GENÇLİK

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجۡنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدۡعُونَنِيٓ
إِلَيۡهِۖ وَإِلَّا تَصۡرِفۡ عَنِّي كَيۡدَهُنَّ أَصۡبُ إِلَيۡهِنَّ
وَأَكُن مِّنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ﴿٣٣﴾

Ey Hakka Sevdalı Kardeşim!

Genç kimdir ve gençlik nedir? Genç, büluğ çağına ulaştığı halde henüz olgunluk çağına girmemiş, bu ikisinin arasında bir noktada bulunan kimse midir? Gençlik, zevk ve arzunun sınırsız bir biçimde tadıldığı bir çağ mıdır? Yoksa hak ve hakikat uğruna mücadele etmeye adanmış her bir ömre verilen ad mıdır? Ya özlenen gençlik hangisidir? Bil ki delikanlım, genç, Allah'a iman eden ve bu iman uğrunda fedakârlık yapabilen kimsedir. Özlenen gençlik ise, karanlığın en koyu olduğu bir anda, *Allah'ın elçisini doğrulayıp onun yanında duran, kâfirlere karşı çetin, birbirlerine karşı merhametli, rüku ve secdeye varıp Allah'tan lütuf ve rıza isteyen, nişanları yüzlerindeki secde izleri olan, Allah'ın kendilerini çoğaltıp kuvvetlendirmekle kafirleri öfkelendirdiği, Allah'a iman edip iyi işler yapanlara mağfiret ve büyük bir mükâfatın vaat edildiği her yaştan mü'mindir.* (el-Fetih, 48/29)

Genç Kardeşim!

Sen, İbrahim soyundan bir İsmail'sin, öyleyse yapıya taş koy, yükselt yüce yapının temellerini babanla beraber ve kurban olma emri gelince Rabbinden, ***"Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun!"*** (es-Sâffât, 37/102) de ve teslim ol.

Sen, Yakup soyundan bir Yusuf'sun. Diren nefsine kul olanlara ve ***"Rabbim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir! Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meyleder ve cahillerden olurum."*** (Yûsuf, 12/33) diye dua et ki, kapılar kapandığında, gömleğin arkasından yırtılırken, önünde cennet kapıları açılsın.

Sen, Firavun karşısında bir Musa'sın. Öyleyse durma artık, al kardeşini yanına ve beraber dikilin Firavun 'un karşısına. Rabbimizin buyurduğu gibi, ***"yumuşak söz söyleyin ona, belki o aklını başına alır veya korkar"*** (Tâ Hâ, 20/44) ve günü gelince, vur asayı denize, açılsın yollar ***"Rabbin sizinle..."*** (Tâ Hâ, 20/46)

Sen, kendisine hikmet verilen Lokman'dan oğulcuğuna bir nasihatsin. Öyleyse, ***"iyi davran ana ve babana, yaptığın iyilik veya kötülük, bir hardal tanesi ağılığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu senin karşına getirir, kıl namazı(nı), emret iyiliği, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelen musibetlere karşı (da) sabırlı ol. Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, hiçbir kibirleneni, övüngeni sevmez. Yürüyüşünde tabiî ol. Alçalt sesini, çünkü seslerin en çirkini, şüphesiz eşeklerin sesidir!"*** (Lokman, 14, 16-19)

Sen mabette Meryem'sin, iffetin abidesisin, Zekeriyya'nın duasına ilhamsın. Rabbinden Zekeriyya'ya bir müjdesin. Allah'tan olan bir kelimeyi – İsa'yı – doğrulayan, efendi, iffetli ve sâlihlerden bir Yahya'sın.

Mümin Kardeşim, Umudum!

Artık kim olduğunu, adının ne olduğunu ve de hangi geçmişin geleceği olduğunu biliyorsun. Öyleyse haydi kalk artık, bir sabah namazı sonrası çek besmeleyi ve çık yola... Hak ve adalet için arkadaşlarınla beraber ayağa kalk, Ashab-ı Kehf ol. Evini aç kardeşlerine Erkam b. Ebi'l-Erkam ol. Medine'de muallim, Uhut'ta sancaktar ol da ardından Nebi'nin bile ağladığı bir şehit, Mus'ab b. Umeyr ol. Kalbinde iman, elinde Kur'ân, önünde Peygamber-i zîşan ile yürü istikamet üzere... Yürü Ümmet-i Muhammed ile birlikte...

Geliniz, *"ömrünü nerede ve nasıl tükettin sorusuna"* (Tirmizî), "cami evim olmuştu" diye cevap verecek, *"Rabbine ibadet içinde yetişmiş bir genç, gönlü mescitlere bağlı bir mümin"* (Buhârî, Tirmizî) olarak hiçbir gölgenin bulunmadığı o günde Allah'ın gölgesinde gölgeleneceklerden olmayı seçelim, ve inşallah Rahmet-i Rahmân'a erelim.

Хутбе

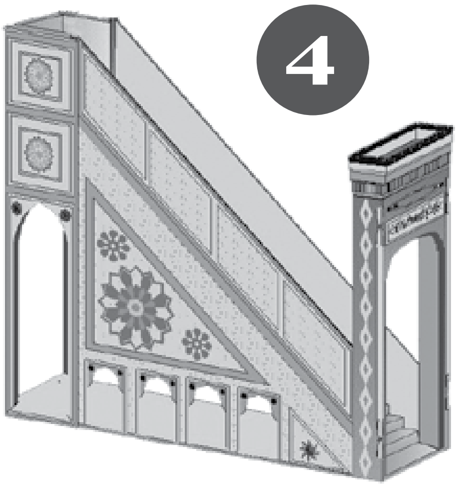

МЛАДЕЖТА - УТРЕШНИЯТ НИ ДЕН

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجۡنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِۖ وَإِلَّا تَصۡرِفۡ عَنِّي كَيۡدَهُنَّ أَصۡبُ إِلَيۡهِنَّ وَأَكُن مِّنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٣٣

Скъпи братя младежи!

Какво представлява младият човек и какво е младостта? За млад се смята онзи който е пораснал, но все още не е достигнал зрялост. Дали младостта е времето, когато желанията и насладите се изпитват в неограничено количество? Или е времето, в което човек се посвещава на борба за един живот в името на истината и правдата? Коя е жадуваната младост? Знай, млади приятелю, че младеж е онзи, който вярва в Аллах и е готов на саможертва в името на тази вяра. А жадуваната младеж са онези, които в най-мрачните дни потвърждават Пратеника на Аллах и застават зад него против невярващите, които проявяват милост едни спрямо други, свеждат чела до земи и желаят милостта и благоволението на Аллах, а белега по лицата им е от седждетата, чиито брой непрестанно расте и са непоклонни към невярващите. Това са тези от всяка възраст, които вярват в Аллах и им обещано опрощение и голяма награда. (ел-Фетх, 48: 29)

Млади приятелю!

Ти си Исмаил от рода на Ибрахим. Щом като е така, тури един камък в градежа. Нека заедно с баща си и ти да допринесеш за издигането му. И когато дойде мига да бъдеш пожертван, предай се и кажи: ***"О, татко мой, прави, каквото ти е повелено! Ще откриеш, ако Аллах е пожелал, че съм от търпеливите."*** (ес-Саффат, 37: 102)

Ти си Юсуф, от рода на Якуб! Бори се срещу онези, които изпаднаха в плен на собствените си желания и кажи: ***"Я Рабби, предпочитам затвора пред онова, към което ме подканят. И ако не отклониш от мен тяхното коварство, ще се увлека по тях и ще съм от безразсъдните."*** (Юсуф, 12: 33) Моли се, когато вратите се затварят и когато ризата ти се разкъсва откъм гърба. Дано пред теб да се разтварят вратите на рая!

Ти си Муса, изправен пред Фараона! Щом като е така, не стой повече, хванете се ръка за ръка с брат си и се изправете пред Фараона.

И както Всевишния ни учи: ***„И му говорете с благи слова, за да си припомни или да се побои!"*** (Та-ха, 20: 44) И когато настъпи денят удряй с жезъла по морето, за да се разтворят пътищата. ***„Аллах е с вас…"*** (Та-ха, 20: 46)

Ти си един от заветите на мъдрия Локман. Щом е така: ***„Бъди признателен на Мен и на родителите си! Всяко твое дело, дори да е с тежест на синапено зърно, и то да е в скала, или да е на небесата или на земята, Аллах ще го покаже. О, синко, кланяй намаза и повелявай одобряването и възбранявай отреченето и бъди търпелив към онова, което те сполети! Това е от решителните дела!" И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец. И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас!"*** (Лукман, 31: 14, 16-19)

Ти си Мерйем в храма, паметник на честността. Ти си вдъхновение за молитвата на Зекерия, благовестието на Всевишния. Ти си достойния, чистия и праведния Яхя, потвърдил словото на Аллах, че Иса е истина.

Мой вярващ приятел!

Вече знаеш кой си, как се казваш и на кое бъдеще принадлежиш! Щом като е така, стани, изправи се и след сутрешния намаз поеми по новия си път на истината и правдата. Отвори дома си като Еркам. Бъди като Мусаб – учител в Медина, знаменосец в Ухуд; бъди жертва, подир която заплака дори Пратеника. С вяра в сърцето, с Корана в ръка, предвождан от Пейгамбера ни, тръгни... Върви с последователите на Мухаммед!..

Елате, за да можем на въпроса: „Къде и как прекара живота си?" да отговорим: „Моят дом е джамията!" да станем младежи, израснали в служене на своя Създател, за да заслужим сянката на Аллах в деня, в който няма да има никакви сенки!